

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Ostapciuc Petru Ion, născut la 15 aprilie 1957, originar și domiciliat în s.Caracui, r-nul Hîncești.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 06.01.2016 - 04.05.2016,
2. Instanța de apel: 16.06.2016 - 09.09.2016,
3. Instanța de recurs: 18.11.2016 - 14.12.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 04 mai 2016, Ostapciuc Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Ostapciuc Petru în beneficiul părții vătămate Velenciuc Vasile, prejudiciul material în sumă de 7330 lei, prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în sumă de 3500 lei.

2. Prima instanță a constatat că Ostapciuc Petru, la 09 noiembrie 2015, în jurul orei 15.30, aflându-se în s.Caracui, r-nul Hîncești, în stradă, intenționat, cu scopul cauzării leziunilor corporale, i-a aplicat multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului cu un obiect din lemn (băț) lui Velenciuc Vasile, cauzând-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.380-D din 07.12.2015, vătămări grave a integrității corporale și a sănătății.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului P.Ostapciuc să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea reală a acesteia, invocând că instanța nu a apreciat obiectiv circumstanțele cauzei, pedeapsa aplicată inculpatului cu suspendarea condiționată a executării ei fiind prea blândă, deoarece infracțiunea săvârșită de către

acesta se atribuie la categoria celor grave, nu s-a luat în considerație pericolul social al faptei, consecințele survenite, astfel pedeapsa aplicată nu este proporțională cu fapta comisă, nefiind realizat scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dând probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului P.Ostapciuc în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art.7 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, că a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, precum și de poziția succesoriului părții vătămate, care a solicitat o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate. Totodată, instanța a reținut și încălcările comise de OUP al IP Hîncești la momentul reținerii lui P.Ostapciuc, care au adus atingere dreptului acestuia la apărare și la un proces echitabil, fiind emisă în acest sens încheiere interlocutorie.

La fel, instanța de apel a menționat că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune, fiind la o vârstă înaintată, acest fapt fiind apreciat ca o circumstanță excepțională și în așa condiții a concluzionat că prima instanță corect a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără privarea de libertate, prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, sancțiunea aplicată încadrând-se în dispozițiile legale ce instituie dreptul instanței de a suspenda condiționat executarea pedepsei numite.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, pe motiv că instanțele de judecată nu au respectat principiile de individualizare a pedepsei, deoarece inculpatul nu a conștientizat pe deplin culpa sa; - circumstanțele reținute de instanța de apel cu referire la persoana inculpatului P.Ostapciuc, ce au permis instanței de a concluzionat că corectarea lui poate avea loc în condiții neprivative de libertate sunt insuficiente în coraport cu fapta comisă și nu va fi atins scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, de corectare a vinovatului, precum săvârșirea de noi infracțiuni din partea lui.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă că temeiuri de casare a hotărârilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârile instanțelor numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui P.Ostapciuc pe termen de probă.

Motivul recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și greșit a aplicat dispozițiile art.90 Cod penal, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanctiunea art.151 alin.(1) Cod penal, în baza căruia P.Ostapciuc a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 5 la 10 ani.

Lui P.Ostapciuc i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.151 alin.(1) Cod penal de 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 5 ani.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult *5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție* și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel a menționat că la aplicarea pedepsei s-a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatului. În continuare, instanța a reținut ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinei de către inculpat, tragerea lui la răspundere penală pentru prima dată, caracteristica pozitivă la locul de trai, este încadrat în câmpul muncii, că are o vârstă înaintată, a recuperat integral prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate. Astfel, instanța a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, fiind stabilită în termen de 5 ani.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de

5 ani închisoare stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei *infrațiuni de categorie gravă*.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanțelor de fond corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind individualizată conform prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal reține că în cazul săvârșirii unei infrațiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infrațiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infrațiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: - împrejurările și modul de comitere a infrațiunii, precum și mijloacele folosite; - starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; - natura și gravitatea rezultatului produs or a altor consecințe ale infrațiunii; - motivul săvârșirii infrațiunii și scopul urmărit; -natura și frecvența infrațiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; - conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; - nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină cont la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul penal conchide că atât prima instanță, cât și instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului P.Ostapciuc, a ținut cont în măsura deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, ce au fost enumerate mai sus. Mai mult, instanțele de fond au menționat că, în cauză, s-a constatat încălcarea gravă a dreptul persoanei la apărare și la un proces echitabil, fapt ce a dus la emiterea încheierii interlocutorii cu privire la încălcările comise de OUP al IP Hîncești la momentul reținerii lui P.Ostapciuc. Astfel, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, drept recompensă pentru aceste încălcări, instanțele de fond just au aplicat inculpatului sancțiunea minimă de pedeapsă prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, argumentul procurorului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Concomitent, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate în recurs de către procuror au fost deja obiect de judecare în instanța de apel și aceasta, respectând prevederile art.414 alin.(3) și art.417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar la careva noi argumente în recurs recurentul nu a făcut referire, ce ar da temei instanței de recurs de a interveni în hotărârea contestată.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârilor judecătorești contestate de către procuror.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Boldratu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui Ostapciuc Petru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 28 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu